

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

XIII. Alia tria media proponuntur, ad in virtutum studio proficiendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

gnatum in atrijs narratiunculis enarrandis impendunt. Datur quidem illis diurnum cibi dumentum, & sportula solita, eum famulis veteranis, & iam amplius apud Principem non agunt, nec nouam vel maiorem apud illum gratiam indies aucupantur, imo vix iam vlla in aula illorum superest memoria. Contra nouos & iuniores clientes tam in domini sui famulatu videbis diligentes & sollicitos, vt nullam toto die quietem inueniant, nullum ab opere ipsis otium detur, imo tam nauos, vt vix dum plene suam verbo vel nutu Dominus indicarit mentem, quin illius hi iussa exacte adimplerint. Hi sunt Principum intimi, hi in illorum se beneuolentiam indies magis & magis insinuant. Quibus proinde Religiosos impigros & feruidos assimilare possumus.

CAPVT XIII.

*Alia tria media proponuntur, ad in
virtutum studio proficien-
dum.*

BASILIVS Magnus aliud egregium ad bene proficiendum medium nobis suggerit, quod & alii post eum communiter Patres dare solent: vt videlicet oculos in meliores, & in eos, qui virtutibus magis excellunt, & præ cæteris illustriores sunt, consiciamus; atque eos deinde imitari studeamus. Idem consulebat Beatus Antonius dicebatq; bonum Religiosum instar apis, ex omnibus, quos hinc inde videt, aliquot flosculos colligere debere, vt ex eis dein mel suum conficiat; ab vno videlicet modestiam, ab alio silentium, ab hoc patientiam, ab illo obedientiam, ab alio demum in differentiam & resignationem. Id in vno quoque videlicet notandum est, quo excellit, vt ipsum deinde imitari conemur. Quod & ipsum legimus fecisse, vnde etiam tam eximius & illustris sanctimonia euasit. Hoc vnum de maximis bonis est, quæ in Religione habemus, & ob quod sanctus

Hieronymus cœnobiticam solitariam, & in multorum congregatione viuentes anachoretis anteponit, & cur satius ac melius esse iudicet in illa, quam in hac viuere: *Vt ab alio, inquit, discas humilitatem. ab alio patientiam; hic te silentium, ille te doceat mansuetudinem.* Philosophus quidam, Carilus nomine, inter Lacedæmonios magni vir nominis, & in primis illustris, rogatus, æquamnam Rempublicam omnium censeret optimam; Eam, inquit, in qua inuicem ciues contendunt, æquis eorum reliquis ciuibus suis virtute futurus sit maior, idque sine vllò tumultu & seditione. Cum porro & hoc inter alia plurima nobis in Religione iam Dominus beneficium præstet, vt inam id, eo dante, perpetuum sit. Magnæ quidem in omnibus pene mundi Rebus publicis contentiones & æmulationes sunt; sed eæ aut circa opes, aut punctum honoris versantur: qui autem de virtute cum alio decertet, vix vllum ibi inuenies. In Religione vero, quæ Dei bonitas & misericordia est, omne eam profitentium studium circa propriam abnegationem, & quotidianum in studio virtutis & perfectionis progressum versatur, hinc omnes ipsorum concertationes & æmulationes eo spectant, vt quisque alium virtute antecellat, hicque illo sit vel humilior, vel obedientior; atque id sine vllò strepitu, murmurationibus, dissensionibus, sed cum sancta quadam inuidia, & laudabili æmulatione. Et sane non parua gratia & beneficium est, sed & insigne & incomparabile, & ad eam nos à Deo vocatos esse Religionem, in qua virtus colatur, & in pretio sit, in qua insignis Theologus, & eloquens concionator non ideo magnifit & æstimatur, quod doctus sit, & egregie concionetur, sed quod animi demissione, & sui mortificatione emineat: in qua denique omnes vterius in virtute semper progredi allaborat, suoq; singuli exemplo inuicem ad etiam vterius contendendum animant. Tam bona igitur hac occasione, quæ ad hoc medium

EXCR-

exercendum habemus, rite utamur, & in bonum nostrum conuertamus.

Hinc porro secundum elicere medium possumus, ipsam, inquam, obligationem, qua ad bono fratribus nostris exemplo præluendum obstricti sumus; *ut omnes se mutuo considerantes, in deuotione crescant, Deumque Dominum nostrum laudent, vt*

3. p. Constit. c.
1. §. 4. & Reg.
29. Summar.
Matt. 15. 16.

ipsemet Christus in Euangelio: *Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.* Nemo profecto nostrum est, quin ad oculum videat, quam bonum virtutis exemplum efficax sit aliorum ad eandem emouendorum ratio. Plus scilicet fructus bono suo bonus aliquis Religiosus vniuersa in domo, exemplo facit, quam omnia, quæ de virtute in litui possunt, aut colloquia, aut exhortationes & sermones. Magis quippe homines credere solent ijs, quæ oculis vident, quam quæ auribus audiunt; hinc sibi persuadet, quod ab alio quopiam fieri sibi vident, practicabile esse, itaq; & ipsi ad illud faciendum maxime animantur & permouentur. Atq; hoc mystice conclusio illa alarum in sanctis illis animalibus, quæ Ezechiel con-

Ezech. 3. 13.

conspexit, representabat: *Et audiui vocem alarum animalium, percussioneium alteram ad alteram.* Quando videlicet bono fratrem exemplo ædificas, cor illius quodammodo concutis, eumque sic ad compunctionem & deuotionem, ac perfectionis desiderium excitas.

Serm. 14. super
per Cant.

S. Bernardus, dum in Ordinis sui exortu, solum Religiosos quosdam spirituales, & suo proximum exemplo ædificantes coram videret, non parum hoc se scribit fuisse spectaculo recreatum, itaque eo animatum, vt & suauitate deuotioneque anima, suauissimis vero lachrymis oculi adimplerentur, & non modo quotidiano talium aspectu, sed vel sola recordatione, eorum scilicet, quos ante nouerat, sed iam vel absentes, vel vita defuncti erant, ad meliora sæpius fuisse permotum. Atq;

Ecccl. 49. 1. 2.
3.

hoc est, quod in Iosia Rege sacra celebrat Scriptura: *Memoria inquit, Iosia in com-*

positione odoris facta opus pigmentarij. Tales vt simus, nostrum est omni contentione allaborare, iuxta illud sancti Pauli: *Christi bonus odor sumus: sicut inquam, ceu unguentum aromaticum, ceu myrrhocium, & pilula unguentaria ex aromatis confertis composita, quæ suum omnibus tangentibus ilico odorem aspirant, eos simul & reuigilant, & corroborant.* Acris id stimuli loco nobis esse debet, ad totos nos virtutum studio impendendos, nullamque quibuscum viuimus offendiculi occasionem præbendam. Nam sicut laudabilis vitæ Religiosus ad domus totius ædificationem, vtque sui vnus exemplum ipsa sequatur, plurimum confert, ac vnus ipse ad hoc satis est: ita ad integram communitatis destructionem & scandalum, vtque sui vnus exemplo omnes deprauentur, dissolutus vnus nimis quam multum nocet, & plusquam satis est. Imo certissimum est, longe esse exemplum ad malum, quam ad bonum efficacius, idque ob malam naturæ nostræ deprauatæ. semper ad malum, quam ad bonum pronioris, propensionem.

In Deuteronomio Deus Duces & capita à populo vniuerso ad bellum proficiscente, ante perire iussit: *Quis est homo formidolosus, & corde pauido, vadat & reuertatur in domum suam.* Cuius rei quam mox dat rationem, notanda est, quia hæc ad propositum nostrum facit, *Ne pauere, inquit, faciat corda fratrum suorum, sicut ipse timore perterritus est.* Idem & Religiosus tepidus & remissus prauo suo exemplo in Religione facit: is namque collegas reliquos formidine & incerti quodam metu implet, quominus ipsi viriliter pugnent, & serio perfectionis negotia tractent; atque adeo suum ijs languorem & teporem velut pestilens quoddam contagium adstat. Vnde præclare Eusebius Emislenus, *Qui, inquit, inter multos vitam agere consueverunt, aut cum grandi fructu, aut cum grandi periculo, vel etiam diligentes, vel negligentes sunt.*

Addere his & aliud quid possumus, quod